

Chris Hinze. Nog lang niet uitgefloten.

Interview met Chris Hinze op Ibiza door Frank Ong-Alok

Ibiza – Het is maandag 2 mei 14.00 uur als op Ibiza de telefoon gaat en ik Chris Hinze (1938) aan de lijn krijg. Ik vraag hoe het met hem gaat. “Goed maar ik heb een vraag aan jou gesteld via de mail waar je nog geen antwoord op hebt gegeven. Jij maakt toch vegetarische roti’s? Ik zou daar graag wat van willen proeven als ik kom optreden bij jullie”. Hinze beschouwt zichzelf na aandringen van zijn vrouw en zoon om eens te koken als een heel slechte kok. Het gerecht dat hij toen maakte mislukte falikant en daarna heeft hij het nooit weer geprobeerd. Hij laat zich sindsdien graag culinair verrassen. Dus nog voor dat ik goed en wel een eerste vraag kon stellen kreeg het interview al een heel ontspannen lading. Hinze is momenteel bezig aan zijn multimedia concerttournee ‘Incredible India’ door Nederland. Hij zal na jaren van afwezigheid ook weer Oost-Nederland aandoen.

Klassiek en Jazz

Als de naam Chris Hinze valt dan komt het beeld naar voren van een fluitist die in de tijd van Rick van der Linden’s Ekseption en Willem Duys, klassieke muziek verjazzte. Tot in hoeverre klopt dat beeld en hoe keek het klassieke establishment hier tegenaan?

“Dat beeld bestaat nog bij vooral oudere mensen. Laatst was ik in het ziekenhuis en moest ik een röntgenfoto laten maken. De betrokken arts zag mijn naam en begon meteen over die tijd van mijn Telemann en Vivaldi albums. Ik heb er geen spijt van maar het was niet de muziek die ik op dat moment echt wilde vertolken. Hoewel de platen uitstekende verkoopcijfers haalden. Ik stelde aan de toenmalige CBS platenbaas John Vis voor om een onverkoopbare jazzplaat te maken. En ik werd weggestuurd. Een maand later kwam ik weer met het zelfde verhaal bij de man en weer werd ik weggestuurd. Totdat hij, John dus, bij een latere gelegenheid met een voorstel kwam om eerst een verkoopbare plaat te maken. Deal zei ik! Maar hij stelde voor om dat met Louis van Dijk te doen waarop ik zei ‘alle lof voor Louis maar ik heb een eigen pianist namelijk Henk Alkema die dat ook heel goed kan’. Aangezien ik trouw wilde blijven aan mijn mensen zoals Henk maar ook bassist Rob Langereis en

drummer Peter Ypma. Uiteindelijk heb ik mijn plaat 'Telemann my Way' met hen opgenomen."

Begonnen als pianist

De meeste mensen kennen jou als fluitist maar je begon je carrière als pianist. Je toede al in vele landen als pianist lang voordat je fluit ging studeren. Eigenlijk ben je als fluitist dus een laatbloeier. Je hebt weleens gezegd dat je al bejaard was toen je aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag afstudeerde op 30 jarige leeftijd. Niet wetende dat jouw fluitcarrière toen pas een grote vlucht zou nemen. En wat voor één. Je ging studeren aan het befaamde Berklee College of Music in Boston. Je trad op met o.a. reggaelegende Peter Tosh, Toots Thielemans, Sigi Schwab, Claron McFadden, Junkie XL en vele, vele anderen. Je reisde de wereld over met name naar het Oosten zoals naar Japan, Indonesië, India en Tibet. Met als kroon op je werk een audiëntie bij de Dalai Lama in 1994.

"Tijdens mijn Berklee studie kende men mij daar van het album 'Telemann my Way'. Het was daar tot mijn verrassing een grote hit en John Vis wilde nóg zo'n plaat. Zo werd 'Vivat Vivaldi' geboren. Maar toen overspeelde hij zijn hand want bij de derde plaat vroeg ik naar de eerder overeengekomen deal en daar was geen plek meer voor en verliet ik toen uit protest dat label.

Ik maakte bij een ander label mijn nieuwe album met de Chris Hinze Combination maar... ik was niet tevreden met de opnamen. Ik wilde graag nog een dag extra opnemen maar dat werd door de directeur geweigerd. Toen ik naar de reden vroeg zei hij dat hij dat niet nodig vond want ik had immers een contract getekend en dat was het. Ik vroeg nog of hij naar de opname had geluisterd. Waarop hij zei: 'Nee ik luister nooit naar platen'. Ik haalde het contract uit mijn binnenzak en zei tegen hem dat hij een hele slechte platenbaas was en een hele slechte zakenman en ik verscheurde het contract zo in zijn gezicht. Ik heb daarna nooit meer wat van hem gehoord. Diezelfde avond belde ik John Vis weer op om te zeggen dat hij nog één kans kreeg van mij. En voordat ik het hele verhaal had vertelt zei John 'nou graag maak je plaat zoals jij het wilt'. En dat werd dus 'Stoned Flute'."

Dat werd dus de weg die je vele jaren hebt volgehouden met jouw bevriende musici.

De helft van het publiek liep weg

Het publiek echter en met name het meer klassiek georiënteerd publiek dacht daar anders over.

“Ik had de beste ritmesectie van Europa met John Lee op bas en Gerry Brown op drums en we maakten dus nieuwe en voor die tijd best wel avantgardistische muziek. Dus dan zaten er 1200 man in de zaal en nog voor het eind was de helft al weggelopen. Het klassiek establishment liet op die manier van zich horen. Met protesten en al buiten de concertzalen. Ze wilden Telemann en Vivaldi. Terwijl ik toch echt had gecommuniceerd dat ik met mijn eigen groep en met mijn eigen muziek zou komen optreden”.

Hoe ging je daarmee om?

“Ik wilde mijn eigen muziek maken en kon op een gegeven moment dat niet meer aan. De bekendheid en de druk deden mij eigenlijk vluchten naar Amerika waar ik een platencontract kreeg wat al moeilijk genoeg is daar. Maar na 3 jaar Amerikaanse hectiek en cultuur werd ik op een dag wakker en dacht ‘wat een onzin’ en weg was ik weer. Terug naar Europa, eerst 2 jaar Zuid-Frankrijk en daarna weer naar Nederland.”

New Age Muziek

Op een gegeven moment kom je met veel muziek die men categoriseert als new age. Van waar die ommezwaai?

“Ik had al in Japan platen opgenomen met Houzan Yamamoto op Shyaku-hachi fluit met musici van het keizerlijk hof. De absolute top van Japan. Daar speelden we al improviserend 3 LP's vol in één week. Daarna in India eind jaren 70 ging ik de Indiase bamboefluiten leren bespelen. Dus van een ommezwaai was geen sprake. De platen die ik had opgenomen met geïmproviseerde jazz hadden al een meditatief karakter. In India studeerde ik Raga's. Dat zijn a.h.w. Indiase toonladders. Daarmee kwam er verdieping in die stijlen waar ik mijn eigen draai aangaf. Een mooi voorbeeld van zoeken naar vernieuwing is Paul

Horn. De Canadese jazzfluitist die de wachters van de Taj Mahal in India had omgekocht en midden in de nacht daar stiekem opnamen heeft gemaakt. Die man was altijd op zoek naar iets nieuws. En het album 'Inside the Taj Mahal' werd wereldberoemd en hij werd opeens new age-muzikant genoemd. Het moest natuurlijk wel in een hokje passen. En dat heb ik zelf een beetje nagedaan samen met mantrazangers in de Ellora Caves inclusief het omkopen van de wachters. Die grot is qua akoestiek zo fenomenaal. Dan ga je als vanzelf die meditatieve magische muziek maken. Dat zou jou ook gebeuren als je daar met je gitaar zou zitten."

Hoe ben je vanuit je klassieke opvoeding, deels vanuit je vader Frits Hinze die dirigent was, bij de jazz terecht gekomen?

"Na de echtscheiding van mijn ouders, ben ik bij mijn moeder gebleven, ontdekte ik de jazz. Totaal overmand door het nieuwe idioom van mensen als Bill Evans, Herbie Hancock, Oscar Peterson en alle grootheden uit die tijd besloot ik dat dat het was wat ik wilde gaan doen. Ik kreeg les van Frans Elsen die mij de moderne jazz aan de piano bijbracht en op mijn 20ste was ik al beroespianist en speelde ik voor de Amerikanen in heel Europa."

Op 24 jarige leeftijd begonnen met fluitspelen

"Totdat ik op een dag een plaat hoorde van fluitist Frank Wess 'Opus de Funk'. Ik was verkocht! Ik verdiende heel goed als pianist maar op mijn 24ste werd ik wakker en zei tegen mezelf ik stop met piano en ga fluit studeren. Iedereen verklaarde mij voor gek. Ik nam 2 jaar les bij een goede vriend van mij die fluitist was in het Residentie Orkest. Daarna ging ik dus pas naar het conservatorium fluit studeren bij Frans Vester. Het was in de tijd dat ook, zoals ik hem zie, de vrije geest Misha Mengelberg werd aangenomen. We zijn tijdgenoten. Daar werd ik aangemoedigd om over klassieke muziek te improviseren net zoals men in de tijd van de Barok dat ook deed. Op die manier werd er dan toch een opening geboden om niet alleen maar de voorgeschreven klassieke noten alsmear te reproduceren. Er was kennelijk behoefte aan want de Chris Hinze Combination was op alle grote festivals aanwezig en zo kon ik ook altijd als zelfstandig muzikant functioneren zonder allerhande subsidies te

hoeven aanvragen. Iets wat in die tijd de normaalste zaak van de wereld was. En eigenlijk nu nog.”

Incredible India

Je toert momenteel met je nieuwe grote multimedia project ‘Incredible India’ door Nederland. Wat maakt India zo bijzonder voor jou?

“Nou het woord zegt het al. India is incredible. India heeft alles. Als we het over muziek hebben. Ze hebben de meest waanzinnige muzikanten. Ook jazzmuzikanten. Het land heeft prachtige stranden waar ik gek op ben. India heeft de Himalaya. Het is een mystiek land waar ik veel ben geweest. Voor deze voorstelling heb ik veel tijd en energie geïnvesteerd om te filmen en India te laten zien zoals we het hier in het Westen niet kennen. Dit zal trouwens mijn laatste grote project zijn omdat het fysiek ook enorm zwaar werk was.”

Hoe staat India ervoor op dit moment in de wereld? We noemen het een derde wereld land.

“Je ziet dat de cultuur blijft bestaan zoals die al eeuwen is. Maar India heeft een enorme spurt gemaakt op economisch gebied. De drie rijkste mensen van de wereld wonen in India. Er zijn snelwegen, ze hebben een groot leger. Helaas leven ze in onmin met Pakistan sinds de afsplitsing. Ik heb daar in huis gewoond en gespeeld met Indiase muzikanten die Pakistaans zijn geworden. Maar hun muziek was gewoon de klassieke Indiase muziek. De cultuur is fascinerend mooi. En daar vertel ik dan ook over tijdens de voorstelling en speel er passende muziek bij. De video’s vertonen we op een groot scherm.”

Album ‘Light’ voor goed doel.

Je hebt onlangs met diverse muzikanten w.o. toetsenist Coen Molenaar, slagwerker Lucas van Merwijk, bassist Hidde Roorda en zangeres Claron McFadden het album ‘Light’ gemaakt voor de Music Box van Tjeerd Oosterhuis in Den Haag hoe ontstond dat idee?

“Tijdens corona konden we geen kant op en ging ik in mijn studio wat aanrommelen. Daar ontstond toen mooie muziek waar ik deze muzikanten

voor had uitgenodigd. Helaas ben ik vanwege corona ook nog 2 maanden in het ziekenhuis beland. Gelukkig ben ik daar goed uitgekomen. En nadat de CD 'Light' klaar was wilden we gezamenlijk dat de opbrengst naar een goed doel zou gaan. In dit geval is dat Music Box in Den Haag geworden. Een cultureel muziekcentrum in een achterstandswijk waar muziek wordt gemaakt en onderwezen om kinderen iets aan te bieden waar ze voldoening uit halen en ze zo in elk geval van de straat te houden. Een aanpak die ook navolging in andere grote steden zal krijgen."

Filmmuziek

De meditatieve muziek die Chris Hinze al zijn hele leven maakt is dus absoluut geworteld in de afkomst van zijn Indische vader. Zijn moeder is van Poolse adellijke komaf. Dat maakt hem al direct een kosmopoliet. Hij heeft heel veel reizen gemaakt over de hele wereld. Zijn verhalen zijn zeer de moeite waard. Aangevuld met zijn altijd sprankelende spirituele muziek die misschien toch wel het meest in het hokje wereldmuziek past. Als we het al willen categoriseren. Op mijn vraag wat Chris Hinze nog wil in dit leven antwoordt hij: "Alleen nog dingen die ik echt leuk vind zonder dat het fysiek te zwaar wordt. Ik zou graag ook wel eens filmmuziek willen maken. Ik hoor vaak dat mijn muziek filmisch is. Zo treed ik ook op met een man die klankschalen maakt in alle soorten en maten. En samen met een geweldige gitarist maken we onze muziek. En wie weet gaat daar nog eens iets mee gebeuren. 'Incredible India' is mijn laatste grote klus. Maar zolang ben ik nog niet uitgefloten en ik heb mooie mensen ontmoet. Op mijn website www.chrishinze.nl kan men de tourneelocaties en data vinden. Ik zie er naar uit om weer eens in het oosten van het land en in dit geval op 21 mei 2022 in Eefde mijn concert te komen spelen."

Ik denk dat ik als organisator op 21 mei wel wat extra roti's zal maken als verrassing voor deze geweldige muzikant.

Bron: *Facebook*, 9 mei 2022 [\(20+\) Facebook](#)